

พระในบ้าน

พระ...ในบ้าน

โดย พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ. ๙)

พระในบ้าน

ผู้แต่ง : พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ. ๘)

ISBN 974-493-982-6

ภาพปก : จิตรกรรมฝาผนังวัดพุทธบูชา กรุงเทพฯ

ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย :

สำนักพิมพ์เลียงเชียง เพียรเพื่อพุทธศาสนา

โทร. 0-2872-9898, 0-2872-5975-9

แฟกซ์. 0-2427-9586

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์เลียงเชียง 223 อ.บำรุงเมือง

ตำราญราษฏร์ พระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทร. 0-2221-1050, 0-2221-4446

แฟกซ์. 0-2221-4467

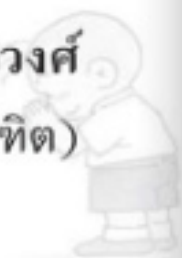

บท หน้า ๑

อันพ่อแม่ฉัน ชาวโลกทุกชาติศาสนา
ยอมรับกันว่า เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิต
ของเรา เพราะเป็นผู้ให้กำเนิดมนุษยชาติ
ข้ารงรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ไว้ และเป็น “**ผู้ให้
ทุกสิ่ง**” แก่ลูก การรู้จักความดีของพ่อแม่ และ
รู้ว่าตนควรจะต้องปฏิบัติอย่างไรต่อพ่อแม่ฉัน
เป็นเรื่องที่ลูกทุกคนจำต้องมี ความรู้นั้นจัด
เป็นกตัญญูตาธรรม การปฏิบัติตนตามที่รู้นั้น
ได้จัดเป็นกตเวทิตาธรรม ธรรมสองประการนี้
เป็นฐานรองรับความดีงาม ความเจริญรุ่งเรือง
ของผู้รู้และผู้ปฏิบัติตาม

พระธรรมกิตติวงศ์

(ทองดี สุรเตโช ป.ธ.๙, ราชบัณฑิต)

**พ่อแม่ คือ
ศูนย์รวมความเป็น
“พระ” ของลูก**

พ่อแม่ เป็นพระพรหม

พ่อแม่ เป็นพระเทพ

พ่อแม่ เป็นพระอาจารย์

พ่อแม่ เป็นพระอรหันต์

แน่แล้ว! พ่อแม่ คือ พระในบ้าน

พระพรหมในบ้าน

ผู้จะเป็นพระพรหมนั้น
ต้องมี ๔ สีหน้า คือ
สีหน้าเมตตา
สีหน้ากรุณา
สีน้ามุทิตา
และสีหน้าอุเบกขา

พระพรหมในบ้าน คือ
พ่อแม่ตัวเอง

พรหมวิหารธรรม

ในยามปกติ มีความรัก
ความปรารถนาดีต่อลูก (เมตตา)
ในยามลำบาก มีความเห็นอก
เห็นใจลูกอย่างแท้จริง (กรุณา)
ในความสำเร็จ มีความชื่นชมยินดี
ต่อลูกอย่างจริงใจ (มุทิตา)
ในความผิดพลาด ไม่มีทับบม
ซ้ำเติมลูก (อุเบกขา)

พ่อแม่... เทวดาประจำบ้าน

ปวงเทพเจ้ามีหน้าที่ปกป้อง
ผองภัยให้ชาวโลกฉันใด
พ่อแม่ก็มีหน้าที่ปกป้องภัย
ให้แก่เลือดในอกของท่านฉันนั้น
ถึงแม้เทวดาอาจจะละเลยลืมปกป้องเรา
แต่พ่อแม่ไม่เคยลืม ไม่เคยละทิ้ง
ท่านปกป้องเราตลอดมา

ตาตุ หูใส่

ติก ๆ ตีน ๆ จะง่วง จะเพลี่ย
จะหนาว จะร้อนอย่างไร
หากลูกร้องขึ้นมา พ่อแม่
เป็นต้องสะดุ้งตื่น
คอยปลอบ คอยเอาใจ
คอยเอาตาตุเอาหูใส่
นี่แหละ พระเทพ ของลูกละ

พ่อแม่...พระอาจารย์ ประจำบ้าน

คำสอนของพ่อแม่ มีคุณค่ายิ่งเสมอ
แม้จะไม่เสนาะโสตบ้างก็ตาม
เพราะเป็นคำสอนที่...

กลั่นออกมาจากน้ำใจที่ประเสริฐบริสุทธิ์
กลั่นมาจากความรักความปรารถนาดี
และกลั่นมาจากความห่วงใย
ในสายเลือด คือ ลูก

ให้ความรู้ คุณแลมารยาท

ผู้ทำให้เรารู้จักโลกกว้าง
และแนะนำมารยาทที่ดีงาม
ในการดำรงชีวิตแก่เรา
เรียกว่า “ครูอาจารย์”
บุคคลแรกที่ทำหน้าที่ดังกล่าวแก่เรา
คือ พ่อแม่

อาจารย์กับศิษย์

ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์
กับศิษย์ใด จะแนบสนิทและยั่งยืน
มากไปกว่าอาจารย์ คือ พ่อแม่
และศิษย์ คือ ลูก
เพราะความสัมพันธ์ดังกล่าว
เป็นความสัมพันธ์ทางสายเลือด

ครูแต่กำเนิด

ใคร คือ ครู
ตั้งแต่เราไม่รู้เตียงสา
ใคร คือ ครู
ตั้งแต่เรายังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
ใคร คือ ครู
ที่ลืมหืมความผิดพลาดของเราเสมอ

แน่นอนที่สุด...ครูท่านนี้
คือ พ่อแม่ของเรา

ครูแท้

พ่อแม่ ทำหน้าที่ครู
โดยไม่คำนึงถึงค่าตอบแทน
แม้ท่านเองจะลำบาก
สอนเราโดยไม่เบื่อหน่าย
แม้จะต้องสอนในเรื่องซ้ำซาก
ทั้งนี้เพราะท่านสอนด้วย
ดวงใจที่เปี่ยมล้นด้วยความเมตตา
ความรัก และความเอ็นดูต่อลูก

ผู้มอบทรัพย์ ไม่มีวันหมด

ทรัพย์อย่างหนึ่งที่พ่อแม่
มอบให้แก่เรา คือ
การอบรมสั่งสอน
ปลูกฝังสิ่งดีงามด้วยความรัก
นับเป็นทรัพย์มหาศาลไม่มีวันหมด
ตราบเท่าที่เรายังระลึกถึง
และนำมาปฏิบัติอยู่เสมอ

